q̄m tu feciſti)me talē dās michi paciēciā! et q̄ꝛ talis ſum
(amoue a me flagella tua)quibꝫ ꝓ pcc̄is meis a te iu=
ſtiſſime v̄beror. ¶ Neceſſe ē q̄ꝛ amoueas· q̄m A fortitu
dine)potēcie tue(defeci vi plagarū tuarū)infirmatus et
debilitatus viribꝫ/ nō potens āplius ſuſtinē duras pu=
nicōes tuas/ q̄ licȝ graues ſint/ ſūt tn̄ iuſte q̄m(ꝓpter iniq̄=
tatē)flagellis tuis corripuiſti hoīeȝ ut p correctōnē fla
gellorꝫ tuorꝫ. Tabeſcē feceris aīam eius)ut deſiccata
hūiditate ⁊ pinguedine carnali ⁊ depoſita ſupbia infir=
ma fieret p hūilitatē(q̄ſi aranea)q̄ꝛ nichil ē tabidius q̄
leuiter tacta digito deficit· ſȝ ſepe licet hō ſit correctus li
cet increpetur/ licȝ tabeſiat/ tn̄ fragilitate hūanitatis di=
uerſarū rerū varietate(cōfunditur)a qua pturbacōne
ille ſolus excipitur qui deū pura mente contēplatur.
Et ideo tu dn̄e. Exaudi oracōnē meā ⁊ humilē ſuppli
cacōnē meā/ pces autē meas cū lacrimis fuſas)exaudi
p effectū liberacōis mee. ¶ O dn̄e oro Ne ſileas a me)
imo fac me audiē vocē tuā interius ·ſ· ſalus tua ego ſū/
vel illā/ remiſſa ſūt peccata tua/ et finaliter illā cū ſanctis
oīnibꝫ venite bn̄dicti ⁊ cetera(q̄m aduena ego ſū apō
te)nō habēs hic mānſionē manentē ſȝ ſū ſic(pegrinus)
tendēs alibi ·ſ· ad patriā vite eterne(ſic oēs pr̄es mei)
fuerūt. ¶ Cū aūt trāſiturus ſim reſtat hoc petendū. Re
mitte michi)pecc̄a mea ut p tuā miſcdiā(cōſolatus)certus ſ
ad tua iudicia puenīā ⁊ quandā recreacōnē ſentiam in
pn̄ti vita de illius regni tui ſecuritate ſuſcepta ⁊ hoc(pri=
uſq̄ꝫ abeā)a pn̄ti vita/ q̄ꝛ āplius nō ero in ſtatu merēdi
nec p cōſequēs in ſtatu pcipiendi remiſſionē peccorꝫ.

¶ Pſalmus· xxxix· in quo eccleſia gratias
agit de beneficio incarnacōnis filij dei.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Eccleſia ī pſona ſanctorū prm pſtolās aduentū xpi ait.

Expectans expectaui

ex intimis et cū deſiderio aſſi=
due (dominū) incarnādū qui ſolus ſaluaē poteſt (⁊ ipe)
p ſua clemētia (intēdit michi) implēdo deſideriū amo=
ris noſtri mittēdo xpm / vnde ſequitur. Et exaudi=
uit preces meas) xpm mittēdo quē optabā (et deduxit
me de lacu miſerie) infidelitatis ⁊ ignorātie quib9 detine
bar et (luto fecis) carnalib9 concupiſcentie.

Et ſtatuit) et firmauit (ſupra petrā) criſtuȝ (affectus
meos et direxit actus meos) ad vitā eternā.

Et immiſit ī os meū canticū nouū) nō de vanitate nō
de turpib9 ſȝ de nouo ⁊ inaudito diuine pietatis bñficio/
qd etas antea nulla ɔſpexit/ quod nouus homo attulit
mūdo· nouus ergo pplus noua cantat ſcȝ de incarnacōe
dñi de reſurrectione/ de aſcenſiōe/ et de aliis huiuſmodi/
canticū dico (carmen) ſiue ymnū acceptabile (deo nr̄o)
ut iā nō ſonos turpes ⁊ theatrales concinā ſȝ in dei vincē=
tis ymnis p armoniā noui teſtamēti delecter. Videbūt multi) ipſi poſteri xpm annūciatū veniſſe quē prores
exſpectabāt/ videbūt etiā ɔuerſacōnē meā (et timebūt)
dānari ſi ī infidelitate pmāſerint· ɔcuſſi ergo ſalubri ter=
rore facti xpiani (ſperabūt in dño) remiſſionē conſequi
peccatorū. Beatus vir cuius ſpes) ſalutis ſue (ē nomē
domini) qd eſt iheſus quod interptatur ſaluator qr nō ē
aliud nomē ſb celo in) quo oportcat nos ſaluos fieri (et
nō reſpexit ī vanitates) infidelitatis ⁊ ydolatrie gētiliū
(et inſanias falſas)·i· in errores iudeoꝝ obſtinatoꝝ
ɔtra xpm. Iſtorū opa ſūt falſa ſȝ opa tua mirabilia qm
Multa feciſti tu dñe deus me9 mirabilia) ī corpalib9

et ſpiritualib9 inter que maius mirabile ē recreacō mū=
di p incarnacōnē ⁊ paſſionē tuā/ ad que omnia faciēda
p te ſufficiēs es nō ab alio inſtructus (ſ; cogitacōib9)
diſpoſitionib9 tue ſapiētie in quib9 (nō eſt qui ſimilis ſit
tibi) ¶ Vox xpi. Annūciaui) ego xpus p ꝓphetas (et
locutus ſū) ego ipē i pſona et p me et meos diſcipulos
tot crediderūt ut credētes (multiplicati ſūt ſup nume
rū) quē aliquis poſſet numerare. ¶ Vox xpi ad patrē.
Sacrificiū) quod fiebat de animalib9 et auib9 (et obla
tionē) q̄ fiebat de reb9 inanimatis ut de pane ⁊ ſimila et
thure ⁊ huiuſmodi (noluiſti) quia iſta ſacrificia erāt im
pfecta qꝛ nō poterāt auferre pcc̄a (aures aūt) pfectas
(dediſti michi) ad obediendū tibi deo pr̄i uſq; ad mortē
vbi me in cruce offerrē ſacrificiū pfectū qđ omnib9 le=
gis veteris ſacrificiis ſuccedēt. ¶ Exponit qđ dixerat.
Holocauſtū) qđ totū incendebatur ad honorē dei (pro
pcc̄o nō poſtulaſti) qꝛ talia ſacrificia nō erant tibi acce=
pta (tūc dixi) ego xpus ecce venio (venio) ad offerēdu;
acceptiſſimū deo. In capite libri) p̄deſtinacōis ē (pre
ſcitū ⁊ diſpoſitū ut facerē volūtatē tuā deus meus volui)
hoc idē ego ⁊ ad hoc deſcēdi de celo (et legē tuā i medio
cordis mei) p meditacō; ſp habui. Annūciaui) p apl̄os
meos ⁊ alios p̄dicatores (opa iuſticie) dogmata verita=
tis ⁊ bn̄ficia dīne miſcdie (in ecc̄ia catholica q̄ magna ē)
poteſtate ⁊ firmitate ⁊ āplitudine (ecce labia mea nō ꝓ=
hibebo) nō ꝯp̄mā territus minis ⁊ ꝯtumeliis pſeq̄ntiū a ꝓ
mulgacōe veritatis (dn̄e tu es teſtis) qꝛ p̄dicta ſint vera.
Iuſticiā nō abſcōdi i corde meo) qn̄ potui ꝓdeſſe aliis
ſ; v̄bis ⁊ factis illā manifeſtaui ⁊ palā annūciaui (et veri=
tatē tuā) .ſ. ꝓmiſſorū exhibicōnē ⁊ meipm q̄ ſū via veri=
tas et vita (a te miſſum ſaluatorē) hominū (predicaui)

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Miſericordiã tuã) qua pec̄ca donas (et veritatẽ tuã) qua q̄ ꝓmittis ⁊ minaris adimples (nõ celaui nõ abſcõdi a ↄgregacõe) denſiſſima ꝑplo ꝝ. Vox xp̄i ꝓ ſtatu corpis ſui miſtici. Attende dñe mẽbra ſaucia attẽde peccores. Et nõ elonges) ſ; ꝓpe facias (miſeracões tuas mẽbris meis) nec debes ꝗ hactenus nõ elõgaſti ꝗ (miſc̄dia tua ⁊ v̄itas) a p̄mo iuſto uſqꝫ ad vltimũ (ſuſceperũt me) oracõnẽ meã exaudiẽdo. Nec mirũ ꝗ te hoc ꝓ mẽbris meis dep̄cor. Nã circũdederunt me mala) pene (quoꝝ nõ ẽ numerus) apd̄ hoĩes (vallauerũt me vndiqꝫ) .i. mẽbra mea et (ↄp̄hendeꝛt) .i. ſuo ponderē ligauerũt (iniq̄tates ſue ut nõ poſſent videre deũ) qm̃ abſtracta fuerat ab eis lux veritatis. Opus ẽ auxilij tui. Nã m̄ multiplicate ſũt iniq̄tates eoꝝ) inuenerabiliter (et lumẽ racõis aufugit ab eis) Cõplaceat) ergo (tibi dñe ut eruas) mẽbra corpis mei ĩ doloribꝰ poſita a malis p̄teritis (et ad adiuuãdũ ea reſpice) contra mala impugnãtia de futuro. Orat ꝓ inimicis ut ↄuertãtur. Cõfundãtur) inimici mei v aliter ut reſipiſcãt de factis ſuis (erubeſcẽtes) timeãt vltra peccare ne pereãt (qui fideliũ meoꝝ vitã querũt ut auferãt eam)

Cõuertãtur retrorſũ) cadẽtes ut ab intentione mala eoꝝ deſiſtãt (et erubeſcant) cognita eoꝝ iniq̄tate (qui gaudent de malis meoꝝ)

Ferant confeſtim ↄfuſionẽ ſuã) ne diutius ingrauetur malũ/ quã cito ab hoſtibꝰ ſubuertãtur (qui dicunt meis euge euge) doloſe laudãdo aut deridendo.

Orat pro fidelibꝰ ſuis.

Exultent et letẽtur ſup te) deum patrẽ de bono quod daturus es eis (qui querũt te) ꝑ verã fidẽ et dilectionez (et magnificũ p̄dicent ſemper te deũ) ſicut magnus es

in te omnes (qui diligunt me xp̄m filiū tuū p̄ quē ſalutē omniū operaris. ¶ Peto hec omīa dn̄e deus ex forma ſui qꝫ p̄ me nō ſufficio aliquid facere. qꝫ Mendicus ſū) et ideo neceſſe habeo mendicare auxiliū gratie a te (et paup) qꝫ niſi tua grā clarificer ex me nō ſufficio. qui ne hanc pauptatē vilē abiectāqꝫ iudicaremus ſubiūgit (dn̄s curā mei habꝫ) Et qꝫ indigeo auxilio tu dn̄e eſto Adiutor meus ꝛ protector meus) et ꝓpter piculū oro (ne tardaueris) nobis auxiliari in p̄dictis.

¶ Pſalmus. xl. in quo de paſſione criſti et eius reſurrectione.

¶ Vox prophete.

Beatus qui ſuper xp̄m egenū et pauperē) ita intus legit qꝫ ſb pauptate quā geſſit in forma nr̄i hūanitatis intus legat p̄ verā fidē diuitias ſue diuinitatis ut ſicut credit eū eſſe hominē ita etiā credat deū eſſe (et talē credentē liberabit dn̄s) ī die iudicij a dāpnacōne eterna ad quā iudicati ſūt nō credētes.
Dominus cōſeruet eū) inter mala huius ſeculi ne ab hoc intellectu cadat ſꝫ in hoc manētē (viuificet eū) eterna et immortali vita (et beatū faciat eū in terra) viuētiū vbi ē vera et perfecta beatitudo (et nō tradat eū ad voluntatē inimicoꝝ eius) diaboli et miniſtrorū eius.
Cum autē contigerit illū iacere. Sup lectū) afflictū aliquo dolore corporis aut mentis ita (dominus opem ferat illi in infirmitate eius) ut amplius non indigeat lecto parato ad iacendū / ſꝫ (trāſuerſetur lectus) tanq̄ nō neceſſarius amplius. ¶ Propheta orans pro ſe. Ego